

Garderen

*Darpsproat
uut Garder*

VAN DE REDACTIE

Een van onze redactieleden, Henk van der Vlist, is overleden en we herdenken hem in een "In Memoriam" verderop in ons blad. Node zullen we de stukjes "Uit de oude doos" van Henk moeten missen, maar nog veel meer missen we hemzelf, want hij was een fijne medeschrijver van "Darpsproat"

De vele activiteiten van Plaatselijk Belang lopen 'als een trein'. We hebben dan ook een zeer ijverige, alom in de gemeente bekende voorzitter en daar zijn we blij mee. In dit blad beschrijft hij die halfjaarlijkse activiteiten van het bestuur van Plaatselijk Belang als gewoonlijk met een uitbundige pen. Je bent steeds weer verbaasd wat er allemaal gebeurt in en voor ons dorp.

De eens door Nui Zevenbergen bedachte naam voor ons blad, "Darpsproat" spreekt ons nog altijd zeer aan. Darpsproat, of wel 'praat in (en door) het dorp'. Wat er wordt gezegd, waar men het over heeft, wat men belangrijk vindt. Het begon eenvoudig met een paar pagina's en met als enig schrijver onze Garderense weerman bij Meteo Consult, Reinout van den Born. Later kwam er een wat meer uitgebreide redactie waardoor het blad uiteindelijk de huidige omvang en opmaak kreeg.

Darpsproat

Onze dorpsgenoten zijn zeer goed in 'darpsproat', soms om jaloers op te worden. Uren kunnen ze praten met elkaar over allerlei zaken, zelf ben ik meestal in een minuut al uitgepraat.

Jammer dat die 'proat' nog steeds niet voor ons blad geldt. Te weinig wordt er gereageerd op de zaken die worden beschreven.

Nou weet ik wel dat er voor het uiten van je mening en het stellen van vragen andere plekken zijn, die daar zelfs voor zijn gereserveerd. Elke tweede woensdagavond van de maand is

er de 'inloopavond' om persoonlijk met het bestuur van Plaatselijk Belang van gedachten te wisselen. En verder is daar de jaarlijkse ledenvergadering waar je met je vragen en ideeën terecht kunt. Vaak is die vergadering gezellig en kan er worden gelachen. En zo hoort dat want dan ga je er graag heen. De laatste vergadering gaf dat beeld echter niet, de sfeer was wat gespannen, op de vragen werd niet of kriegelig geantwoord en we gingen met een onvoldaan gevoel weer naar huis.

Dat kan heel anders. Zo'n vergadering hoort ook in het teken van 'darpsproat' te staan! Hoor en wederhoor is nodig om van een bijeenkomst een succes te maken.

Dat dit 'hoor-en-wederhoor' belangrijk is beees een onlangs gearriveerde nieuwe Gardereen die me over het hek aansprak over het leven in Garderen. Hij was eerst zo blij om hier te komen wonen maar nu had hij van burens gehoord dat een andere buur uitbreidingsplannen voor zijn bedrijf had waar hij, de nieuwe Gardereen, helemaal niet blij mee was. Hij was zelfs van plan om zijn makelaar, die hem er niets over had verteld, hierop aan te spreken.

"Heb je je buurman al eens bezocht en met hem gepraat?", vroeg ik hem. "Doe dat eerst eens, praat, drink een pilsje samen en hoor wat er aan de hand is! Garderen is een fantastisch dorp om in te wonen, maar je moet met mensen praten en ze niet onnodig dwars zitten!"

Twee maanden later sprak ik hem weer. Hij was nu een overtuigd blijde inwoner van ons dorp geworden. Hij had gepraat met zijn buur, samen een pilsje gedronken en alles was duidelijk en beide partijen waren blij met het contact. Hij ging zich opgeven als lid van Plaatselijk Belang en zocht nog meerdere verenigingen uit, hij wilde mee-leven in Garderen!

Dat vind ik nu 'darpsproat'. Elkaar in de ogen kijken, elkaar de ruimte geven en samen weer door het (dorps)leven. Dan blijft Garderen wat

het altijd is geweest: voor iedereen een fijn dorp om in te wonen!

Dit jaar zijn er weer zandsculpturen bij de beeldentuin van Van Ee. Het thema is: "Uitvindingen" en via "Garderen aan zee" kom je bij de zandsculpturen. Verderop in ons blad leest u een verslag van deze tentoonstelling en een gesprek met de eigenaar van de beeldentuin, Adri van Ee.

We hebben ook een gesprek gehad met plaatselijke piloten en ook daar leest u over.

De brandweer heeft een nieuwe commandant gekregen en natuurlijk besteden we aandacht daaraan. Verder bestonden de *Plattelandsvrouwen/ Vrouwen van nu* vijftig jaar en we meenden hier ook wat over te moeten schrijven! Tenslotte behandelen we de uitreiking van de Maas Boeve-bokaal ter gelegenheid van de zeskamp op het Garderens zomerfeest. Kortom, meer dan genoeg onderwerpen om van te genieten!

PvdB

DE BEELDENTUIN EN "GARDEREN AAN ZEE"

Het is de tijd van de vierdaagse in Nijmegen en alle weerpropheten hebben wolken, wind en veel regen voorspeld. Als ik de Oude Barneveldse weg opdraai schijnt de zon volop en aan beide kanten van de weg staan tientallen auto's geparkeerd. Het is weer eens gezellig druk bij de beeldentuin van Van Ee.

Het is bijna twee uur en dat is ook de tijd dat ik afgesproken heb met Adri van Ee, eigenaar van de beeldentuin.

Als ik het terrein oploop en de drommen bezoekers bekijk weet ik dat het niet eenvoudig is Adri daar tussenuit te plukken en dus meld ik me maar bij de balie. Even een telefoontje en het enige wat ik dan hoeft te doen is wat geduld oefenen en een ogenblikje wachten. Binnen een paar minuten doemen uit de massa Adri en zijn zoon Erik op en na een laatste onderling overleg tussen hen beiden schudt Adri mij de hand. Het weer is, zoals al gezegd, perfect en we strijken neer op het terras van "De Rozentuin", het restaurant dat bij de beeldentuin hoort. Adri is een geboren en getogen Gardereen en dus houden we ons gesprek in ons eigen dialect. Voor mij is dat ook prettig want ik voel me nog altijd op mijn best als ik mijn dialect kan spreken.

Van wie bi-jie d'r een?

Dit is in onze Veluwe dorpen toch nog een veel voorkomende vraag en Adri beantwoordt die graag.

"Mijn vader is Ab van Ee, mijn moeder Riek Bronkhorst en mijn grootvader is Teus van Ee aan de Amersfoortse straat in Nieuw Milligen. Zoals je weet ben ik in Garderen geboren en ging hier naar de Prins Bernhardschool. Mijn vervolgonderwijs bestond uit de metaalkant van de LTS in Hoevelaken. Ik was zestien toen ik daarvan afkwam en heb toen eerst bij mijn vader gewerkt."

Waarom de metaalkant?, wil ik direct weten.

"Vader Ab vond dat ik die kant moest volgen om een bredere opleiding te krijgen, de bouwkant bracht hij me zelf wel bij, daar had hij als bouwvakker dagelijks ervaring mee. Ik ben nog steeds blij met die keus want ik heb er later enorm veel gemak van gehad, zeker toen ik met mijn eigen bedrijf ben begonnen."

Een eigen bedrijf?

"Ja, werken voor een ander is wel leuk maar voor jezelf is veel beter. Ik had al vrij snel wat mensen in dienst en kon goed de kost verdienen."

nen. Dat was trouwens wel nodig want in 1991 trouwden Joke en ik en we kregen twee kinderen. Henriëtte en Erik. Beiden werken nu al in het bedrijf, maar daar komen we straks nog wel op terug.”

Een bouwbedrijf is geen beeldentuin. Vertel eens hoe dat van de grond kwam?

De beeldentuin

“We waren dus getrouwd en we hadden zelf ons eigen huis gebouwd. Ik moest nog een tuin aanleggen en had daar wat bloembakken voor nodig. Wat doe je dan als bouwvakker, die maak je zelf. En dat lukte goed. Ik had de bakken klaar en keek eens om me heen wat die dingen in tuincentra moeten kosten. Met aftrek van mijn eigen kosten zou daar een beste winst op kunnen zitten. Dus maakte ik er een stelletje tegelijk en Joke pakte de kar en zette ze aan de weg op de hoek bij “De Overbosch” met een bordje “TE KOOP”.

We hadden toen het geluk aan onze kant, want al snel nadat we ze daar hadden neergezet kwam er een vrachtwagen van een groothandel in tuinbeelden langs, die alle bakken kocht en direct oplaadde! Daarbij wilde hij alles wat ik verder maakte ook afnemen. Tja, je moet een beetje geluk hebben in het leven want vanaf dat ogenblik begon het te lopen als een trein. In september zat ik nog in de bouw, drie maanden later was ik alleen nog gieter!

Bloembakken zijn geen beelden. Hoe ging dat dan in zijn werk?

“Niet zo moeilijk. Wat ik bedenken kan ik ook maken. Ik kreeg contact met wat kunstenaars en begon de door hen gemaakte beelden te gieten. Je maakt een mal, giet het beton erin en klaar is het beeld.

Eerst zocht ik zelf kopers op maar later hoefde dat niet meer. Ze kwamen zelf wel bij mij.

Na een half jaar was ik al bouwvakker af en zat ik helemaal in de beelden. Ik had al snel vijf man aan het werk om te gieten, maar toen kwamen er problemen. Beelden gieten is heel iets anders dan bouwen en in 1999 vond de gemeente

dat ik dit hier niet mocht doen omdat de vergunningen dat niet toelieten. Ik zei dat ze die dan maar moesten aanpassen. Maar zo zit onze wereld niet in elkaar en dus liep dat niet van een leien dakje. Ik mocht hier wel blijven maar niet meer gieten en ook niet uitbreiden.

Het overleg liep uit tot 2001, maar uiteindelijk kwam alles toch voor elkaar. Alhoewel, niet helemaal. Ik kreeg wel vergunning om beelden uit te stallen en te verkopen, maar niet om ze te gieten.

In die tijd had ik een Poolse werknemer en die bracht me op het idee het gieten in Polen (Poznan) te laten doen. Ik heb daar een bedrijfsruimte gekocht, een BV opgericht en vanaf het begin had ik al acht man aan het werk. Tja, dat had ook in Garderen gekund maar de gemeente zag dat helaas niet zitten. Door de zogenaamde ‘functie-verandering

buitengebied' paste dat niet meer binnen de mogelijkheden op deze plek. Jammer voor onze plaatselijke werkgelegenheid."

Je zei dat je geen afnemers meer hoefde te zoeken maar dat de tuincentra zelf wel bij je kwamen. Loopt het altijd zo makkelijk?

"De Rozelaar"

"Nee, natuurlijk niet. De markt raakte verzaagd en de omzet liep terug. We hebben toen het bedrijf uitgebreid met een afdeling decoraties en dat bracht ons er weer bovenop. Omdat mensen er toch eenmaal waren wilden ze ook wel wat gebruiken en een restaurant, dat we ook opzetten, voorzag in die behoefte. Mijn dochter Henriëtte kreeg daar werk mee en ze doet het geweldig."

Dat klopt. De eerste keer dat mijn vrouw en ik hier kwamen konden we niet om haar heen. Ze moest ons koffie verkopen en dat deed ze geweldig. Je hebt op een of andere manier contact gekregen met "De Rozelaar" in Barneveld?

"Via Henriëtte kwamen we daarmee in aanraking en we spraken af dat wij zelf het restaurant zouden blijven uitbaten maar dat het daarvoor benodigde personeel door hen zou worden geleverd. Vooral toen "De Oranjerie" bij Huize de Schaffelaar in Barneveld werd gesloten omdat het niet uit kon, was dit voor "De Rozelaar" een prachtkans om hun mensen toch weer aan het werk te krijgen! En zo snijdt het mes aan twee kanten. Hun mensen, die anders weinig kans in de maatschappij hebben, draaien hier volwaardig mee en mijn dochter heeft een goede baan. Wat wil je nog meer!"

Wanneer en hoe kwam je op de gedachten om zandsculpturen te gaan maken?

Zandsculpturen

"De omzet liep weer eens wat terug en ik liep al een lange tijd te denken wat we nu weer zouden kunnen gaan doen. Ik had op een aantal plaatsen langs de stranden al eens zandsculpturen gezien en dacht: 'Wat daar kan moet bij ons ook kunnen!' Ik had al een idee om hier

kastelen uit te beelden en dat ging gebeuren. Samen met "Gelders Landschap en Kastelen" en met subsidie van de provincie Gelderland kwam dat eerste evenement van de grond. Het was direct een enorm succes. Ik had al contacten lopen met diverse kunstenaars en op die manier kwam ik aan de makers van zandsculpturen, 'carvers' noemen ze die in het Engels. Die eerste tentoonstelling liep als een trein, maar omdat ook succes eindig is, liep ik al vrij snel rond met de gedachte voor een vervolg. Ik had in Scheveningen ooit zandsculpturen van beelden aan het strand gezien en dacht bij mezelf 'wat in Scheveningen kan, kan in Garderen ook!'

Dus zo kwam je op het idee van "Garderen aan zee".

"Garderen aan zee" en "Uitvindingen"

"Ja, samen met een aantal kunstenaars heb ik dat idee uitgewerkt en koos het thema "Uitvindingen". Nou, je weet hoe het loopt. Ik denk dit jaar zeker 80.000 bezoekers te krijgen.

Wat denk je, is dat succes ook weer niet 'eindig'?
"Zeker en daarom heb ik al weer een nieuw idee gevormd voor de volgende van zandsculpturen".

Wat gaat dat worden?

"Prinsheerlijk Garderen, meer zeg ik nog niet. Je zult het vanzelf wel merken als het zover is! Weet je wat leuk is? Ik heb al die kunstenaars en hun helpers vorig jaar kleren gegeven en daar lopen ze nog steeds in rond! Ik heb het geluk een ploeg heel gemotiveerde mensen om me heen te hebben waardoor er veel van de grond kan komen. De ideeën vorm ik zelf maar de uitvoering is teamwerk. Het fijne is dat je zo ook als ondernemer in Garderen de bal kunt toespelen.

Ik heb ook veel hulp van anderen uit het dorp. Zo is Cees van Middendorp een folderaar bij uitstek. Hij zorgt ervoor dat mijn folders overal liggen en neemt dan tegelijkertijd de folders van de anderen mee die weer bij mij komen te liggen".

Dat klinkt allemaal leuk, maar hoe is je verhouding met de gemeente Barneveld, met Staatsbosbeheer en met de provincie Gelderland?

Verhouding met de overheden

“Dat gaat heel goed. Het parkeren is hier natuurlijk een moeilijk punt, maar in goed overleg met de gemeente, hebben we dit jaar een mooie oplossing gevonden. Met Pinksteren hadden we 3000 bezoekers en dat was eigen-

lijk te veel. We hebben toen veel mensen moeten wegsturen, maar verder werd bij het parkeren het doorgaande verkeer nergens gehinderd. De politie heeft toen wel gecontroleerd maar geen enkele bekeuring uitgedeeld!

Ik heb nu een terrein tot mijn beschikking naast de parkeerplaats van “Groot Heideborgh” dat ik natuurvriendelijk als een parkeerplaats voor 400 auto’s ga inrichten. Er komen bomen op die plek en het geheel wordt aan het oog onttrokken door houtwallen. Zowel gemeente Barneveld als Staatsbosbeheer zijn enthousiast”.

Terwijl we samen nog aan de praat waren heeft Henriëtte al een keer koffie gebracht. Bij het tweede kopje, Adri en ik zijn uitgepraat, vraag ik haar of ze met de directeur (haar vader) als directrice van het restaurant op de foto wil? Ze is razend enthousiast en trots lachend staat ze daar naast haar vader bij het reclamebord van “Garderen aan zee”...!

PvdB

Bezoek aan de Beeldentuin op 8 april in het kader van de wording van het Veluws Zandsculpturenfestival dat op 16 april geopend werd

Begunstigd door prachtig weer werkte een internationale groep zandkunstenaars [carvers] aan het tot stand komen van de buitententoonstelling van het Zandsculpturenfestival. Het publiek mocht alvast komen kijken en

daar werd goed gebruik van gemaakt. Behalve de binnententoonstelling met als motto “Garderen aan zee”, die alle facetten van de zee en de oceaan in beeld bracht, was er in de ommuurde tuin de buitententoonstelling.

Het thema van dit jaar is: “Uitvindingen”

Dit werd uitgewerkt in twaalf verschillende onderwerpen. De ‘carvers’ die gecontracteerd zijn om de onderwerpen vorm te geven, heb-

ben geloot. Op deze manier kregen ze allemaal een onderwerp.

Onder het wakend oog van de uitvinders Leonardo da Vinci, Albert Einstein en Thomas Alva Edison, die in de hoek vereeuwigd waren, werd er hard gewerkt om de sculpturen op tijd klaar te krijgen. Het was een drukte van belang. Veel bezoekers namen vast een kijkje en spraken met de 'carvers' over het tot stand komen van de sculpturen. Dankzij het prachtige weer was het heerlijk om buiten te zijn. De kunstenaars waren zeer tevreden over de kwaliteit van het zand.

Ook de collegialiteit onder elkaar maakte het werken tot een plezier. Daarbij hadden ze goed onderdak en lekker eten, wat wil je nog meer.

Voor de meeste 'carvers' zijn de zandsculpturen zomerwerk. Sommigen hebben een kunstopleiding gehad, anderen zijn autodidact. In de winter maken ze soms ook beelden van ijs of sneeuw of ze werken met andere materialen in hun eigen atelier. Over de gastvrijheid in Garderen waren ze allemaal dik tevreden. Er werkten niet alleen Nederlanders, er waren 'carvers' uit Engeland, Portugal, USA, Ierland en natuurlijk uit Nederland.

Een overzicht van de buitententoonstelling,

die nog tot 24 oktober te zien is.

Het thema "Uitvindingen" werd vormgegeven in de volgende onderwerpen:

- Muziek: het muziekschrift, de muziekinstru-

menten en hoe de mens één wordt met de muziek.

- Zeevaart en uitvindingen die daarmee te maken hebben. Ook de wachtende zee-mansvrouwen werden niet vergeten.

- Ruimte reizen: spaceshuttle, raketten, en het einde van een reis die eindigt in een 'black hole'.
- Luchtvaart en haar evolutie van vóór 1920 en later in de eerste en tweede wereldoorlog.
- Transport in het begin van de twintigste eeuw. in de vorm van een spiraalvormige stijgende en dalende weg. De competitie tussen auto en motorfiets. Het geheel verbeeld door Pedro Mira en Niall uit Ierland en Portugal
- Communicatie door beeld en geluid. Daguerre met de eerste foto, een Daguerrotype, en Graham Bell met de telefoon, samen in één zandsculptuur.
- Bewapening, oud en nieuw. Het paard van Troje en een 'Trojan horse'. Een oude list tegenover een modern computervirus.

- De dromen van Galileo Galilei en Constan-tijn Huygens bedacht door Rosé en Jaap. Galileo hield zich bezig met de sterren en Huygens vond o.a. het slingeruurwerk uit.
- Spelen is uitvinden. Lip Ferwerda en Sikke Bart Frieling bouwden een poppenhuis met alle moderne zegeningen van deze tijd erin.
- Bob de Bouwer was ook van de partij en met hem alles wat is uitgevonden om de meest ingewikkelde bouwwerken tot stand te brengen. Dit alles bedacht door Sil en Eileen.
- De landbouw en de veranderingen daarin. Maxim Gazendam en Rogier Nusselder verbeeldden de kringloop: ploegen, zaaien, groeien, oogsten aangevuld met de chemische producten, de zogenoemde gewasbeschermers. (maar of we dáár altijd blij mee moeten zijn weet ik niet ...)

Waarom blijven de beelden zo lang goed?

In het speciale zand zit water, dit verdampt en dan vormt zich een soort zandsteen. Het zand van ons Kootwijkerzand bezit deze eigenschap niet, maar een zandfiguur van strandzand wil nog wel eens een paar dagen goed blijven.

Dit alles leest u in "Darpsproat" en in de Barneveldse Krant. De laatste was weer met een mooi reliëf aanwezig.

Aan diverse 'carvers' hebben we de vraag gesteld hoe ze aan hun ideeën kwamen en of ze het niet moeilijk vonden om steeds weer met iets nieuws te komen.

De antwoorden waren redelijk gelijk: via een 'gedachteflits' en een al dan niet nadere uitwerking met een schetsje. Niemand legde alles volledig vast, er werd al werkend aangepast en soms radicaal veranderd.

Allen vonden ze het prettig over hun sculptuur en werk te praten, vooral als je aandacht voor ze kon opbrengen.

Opening

Op 16 april was alles klaar en werd het festival geopend door de hoofddirecteur van de ANWB, dhr. Guido van Woerkom. Hij maakte als voorzitter van een deskundige jury ook bekend welke 'carvers' een prijs of eervolle vermelding kregen. We noemen nu plaats 1 en 2. Christo Squier uit Londen won de eerste prijs met zijn "Uitvindingen voor de zeevaart" en op de tweede plaats stond "Het paard van Troje".

Het festival is een groot succes, eind juli waren al 80.000 bezoekers geteld. De zandsculpturen zijn in prima conditie, elke dag is er een zandkunstenaar aanwezig om kleine schades, vooral van de regen, te herstellen. Tot 24 oktober is de tentoonstelling nog te bezoeken.

HvdB-R

Wandelen op diverse paden

Regelmatig doorkruisen wandelaars met rugzak en wandelkaart ons mooie dorp. Ze zijn onderweg naar een speciaal doel en genieten onderweg van het landschap. Als er een kruising of een zijweg opdoemt dan is dat vaak de reden voor een langdurige bespreking: Waar moeten we nu heen? Menig keer wordt er een Gardereen te hulp geroepen en dan komt het wel goed. Dat is, denk ik, de reden dat er zoveel gemarkeerde wandelingen zijn. Palen met gekleurde koppen en kleine stickers op bomen wijzen de wandelaar vaak de weg. In onze omgeving zijn vooral veel boswandelingen uitgezet.

Momenteel is er veel belangstelling voor een nieuw type wandeling, dat eigenlijk al heel oud is:

“Het Klompenpad”.

In onze gemeente bestaan op het landgoed ‘Groot Bylaer’ een paar echte klompenpaden met de karakteristieke bordjes.

Wanneer noem je een pad een klompenpad?

Volgens de ‘Stichting Landschapsbeheer Gelderland’ zijn klompenpaden *rondwandelingen in het agrarisch cultuurlandschap*. Ze gaan zoveel mogelijk over een historisch tracé en voeren over onverharde paden langs boerenland en landgoederen. Rust, kleinschaligheid en de combinatie van cultuur en natuur bepalen de sfeer en vertellen bewoners en wandelaars over de geschiedenis van hun omgeving.

Tja, als je deze definitie aanhoudt, dan is er rond Garderen geen echt klompenpad uit te zetten. Maar er zijn gelukkig wel wandelmogelijkheden te over. Onze VVV in de molen heeft diverse kaarten en wandelingen in de collectie. Op Internet zijn veel soorten wandelingen te vinden en natuurlijk hebben we de paaltjes met de gekleurde koppen. Ook in het winterseizoen is wandelen een fantastische bezigheid en de Garderense VVV is in het winterseizoen ook open!

HvdB-R

IN MEMORIAM

HENK VAN DER VLIST

Het is op een woensdagavond in maart dat we bijeenkomen als redactie van "Darpsproat" om de agenda voor het komende nummer door te spreken. Zoals altijd is Henk precies op tijd. Als hij zit is het eerste wat hij zegt: "Ik heb een oproep om naar het ziekenhuis te gaan voor de operatie aan mijn slokdarm. Het is typisch, maar ik heb helemaal geen pijn maar ik denk wel dat het beter is er wat aan te laten doen". We hadden niet het vermoeden dat we Henk voor de laatste keer spraken.

"De Koepel"

Ik weet nog goed wanneer ik hem voor de eerste keer ontmoette. We kwamen bijeen voor een bespreking met de gemeente Barneveld voor de bouw van een nieuw dorps huis. Het laatste stukje liep ik samen op met Henk en ik kan me nog steeds goed herinneren wat hij toen zei: "Iedereen zegt altijd: 'in Garderen kan toch niks', maar ik ben het daar helemaal niet mee eens. Als je er maar achter aan zit dan kan ook hier genoeg". En Henk bewees dat hij achter zijn woorden stond. Hij werd lid van de voorbereidingscommissie en hij bewees wat hij waard was. Samen liepen we de 'welgestelden' in ons dorp af en haalden veel geld op. Henk wist als geen ander de mensen te overtuigen van het nut van een Dorps huis. Toen alles was gerealiseerd werd Henk bestuurslid. Hij was geen mens die debatteerde, daar hield hij niet van. Maar hij had een duidelijk eigen mening. Als hij het met iets niet eens was, dan glimlachte hij en hij zweeg. Was de tijd rijp dan kwam hij met zijn mening. Elk jaar hield hij als penningmeester van "De Koepel" zijn 'kroegentocht' en vroeg bij alle restauranthouders wat ze voor de koffie en het bier vroegen. Henk wist dan ook precies wat alle drankjes moesten kosten in het Dorps huis en hij zorgde ervoor dat we niet de plaatselijke caféhouders beconcurrerden. Samen met

anderen heeft Henk ervoor gezorgd dat "De Koepel" in die tijd goed draaide.

"Meester" Van der Vlist

Met ingang van 1 maart 1958 werd "Meester" Van der Vlist benoemd tot onderwijzer aan de Prins Bernhardschool. De belangstelling voor dit beroep had hij niet van een vreemde, want zijn vader was onderwijzer in Voorthuizen. Zijn hele werkzame leven zou Henk aan de dorps school van Garderen verbonden blijven. Ontelbare dorpsgenoten hebben bij hem in de schoolbanken gezeten en ieder van hen heeft zijn eigen herinneringen aan die tijd.

"Darpsproat"

Nadat "Darpsproat", ooit opgezet en bedacht door Nui Zevenbergen en volgeschreven door Reinout van den Born, een wat moeilijke start had, trok Henk van der Vlist zijn onuitputtelijke archief open en begon in "Darpsproat" over Garderen te schrijven. En niet alleen de redactie van "Darpsproat" maakte uitbundig gebruik van Henks archief, een ieder die wat over de plaatselijke geschiedenis wilde weten, belde Henk en hij zei nooit "nee". Ik herinner me nog vanuit dat begin dat ik met hem samenwerkte, dat hij glimlachend zei "Ik lijd aan een ziekte ... "garderitis" en raak daar nooit meer van af!"

Diverse boeken verschenen van zijn hand, zoals *Weet je nog Garderen*, geschreven ter gelegenheid van het zestigjarig bestaan van de

vereniging Plaatselijk Belang. Verder schreef Henk *School aan de Dorpsstraat* en *De molen "De Hoop"*. Tenslotte werkte hij ook intensief mee aan de verschijning van het boek *Darpsproat* dat werd uitgegeven ter gelegenheid van het vijfenzeventig jarig bestaan van "Plaatselijk Belang" en het boek *Vuur en Vlam* dat geschreven werd ter gelegenheid van het zestigjarig bestaan van de Vrijwillige Brandweer Garderen. Henk bemoeide zich met het schrijven van *Garderen, baken in het groen* en tenslotte schreef hij jarenlang in de Kerkbode van de Hervormde Kerk. In die stukjes was geen dominee, die ooit in Garderen had gestaan, veilig voor zijn speurend oog. Stad en

land reisde hij af om bijzonderheden uit archieven en menselijke geheugens op te duiken en vast te leggen.

Henk van der Vlist was een buitengewoon actief mens, zeer gezien in Garderen, bij iedereen waar hij aanklopte gingen de deuren graag voor hem open. Henk hield als geen ander van zijn dorp en de Garderenen mochten hem graag en allen missen hem ten zeerste. Dat zelfde geldt voor de redactie van "Darpsproat" en in het bijzonder voor mij. Ik heb met oneindig veel plezier met Henk samengewerkt en mis zijn trouwe inzet en zijn altijd aanwezige glimlach.

PvdB / DJV

WEERFOTO'S GEVRAAGD

We willen nog even terugkomen op het interview met weerman Reinout van den Born in het vorige nummer. U weet waarschijnlijk wel dat hij werkt voor Meteoconsult en dat bedrijf verzorgt ook de weersberichten voor TV Gelderland. Deze uitzendingen worden elke dag opgesierd met foto's van bijzondere weersituaties, zoals een fraaie zonsongang of verschrikkelijke stortbuien.

Wie iets beter kijkt, zal het opvallen dat de meeste van deze foto's zijn gemaakt in de Achterhoek en vaak ook nog door dezelfde mensen. Zonder af te willen dingen

op de kwaliteit van deze foto's zouden we willen zeggen: "Dat kan ook anders". We bedoelen dat er ook in onze omgeving indrukwekkende weerfoto's zijn te maken en dat er ook hier mensen rondlopen met fotografische talenten. Neem dus vaker uw camera mee als u in alle vroegte de hond gaat uitlaten of 's avonds een rondje gaat fietsen. Als u tevreden bent over het resultaat, mailt u het naar

gelderlandweer@weer.nl

en misschien is uw werk nog dezelfde of de volgende dag op het televisiescherm te bewonderen. DJV

HALVERWEGE 2011

Telkens als ik weer de draad oppak om het halfjaarlijks verslag te gaan schrijven, valt het mij op, dat er zo veel gebeurd is. En dat het halve jaar voorbij is gevlogen. Niet alleen dat de laatste uitgave maar net is uitgegeven, maar de langste dag is ook al weer voorbij!!

In memorie

Bij een terugblik denk je als eerste aan de mensen, die we in afgelopen jaar verloren hebben. Niet alleen aan de mensen uit onze persoonlijke sfeer, maar ook aan personen, die veel voor Garderen betekend hebben. Als eerste denk ik aan:

Aalt van de Kolk. Een bouwer van huizen en relaties. Hij was beminnelijk en had een duidelijke visie. Een goede visie, als je kijkt hoe goed en groot het bedrijf is dat hij achter laat. Zijn deur stond altijd open en van hard werken was hij niet bang. Hij was al lang ziek, maar klaagde nooit. Hij had altijd een grote belangstelling voor alles wat in het dorp gebeurde. Ieder die hem een beetje kende, wist dat hij met zijn bedrijf een grote sponsor voor Garderen was. En echt niet alleen voor TOG.

Olga Lieberom. Zij was één van de pioniers van het eerste uur van de "Dr. Kruiemelstaete". Mede door haar inzet staat daar nu een gebouw waar Garderen trots op is. Het voldoet in een behoefte om de ouderen in ons midden te houden.

Toen het gebouw gereed was en na één jaar door de kinderziektes heen was, zei ze dat ze definitief naar Duitsland wilde vertrekken. Zij hadden daar enige tijd geleden een huis gekocht. Haar werk zat er op. Maar ze zou regelmatig terugkeren om "haar kindje" in zijn ontwikkelingen te volgen. Het heeft niet lang mogen duren.

Henk van der Vlist. Een man, die iedereen kende. Hij was niet alleen de onderwijzer van

de Prins Bernhardschool, maar ook betrokken bij vele uitgaven over Garderen. Voor mij was hij het wandelend geschiedenisboekje over ons dorp. Hij wist veel en vond het prettig om met de oudjes in de "Dr. Kruiemelstaete" hierover te praten. Ik zie hem in gedachten nog 's middags meehelpen met de thee. Kort daarna sta je aan zijn graf...

Behalve aan het verlies van deze personen, denken we ook aan de achterblijvers. Zij moeten nu in hun eentje hun leven verder inkleurden.

De Nieuwbouw

In de vorige uitgave schreef ik dat de bouw in de tweede helft van 2011 zou beginnen. Inderdaad "zou beginnen". Helaas!! Als er geen bezwaren waren, had de gemeenteraad het plan in juni kunnen accorderen. Na zes weken zou de bouw kunnen starten. Dat had dus na de zomer zullen zijn. Maar er zijn reacties uit de buurt gekomen. Deze mensen moeten eerst gehoord worden. Dat kan in september geschieden. Nou ja, u raadt het al: de start zal pas in het nieuwe jaar zijn. Helaas, maar het is niet anders.

De naam van de nieuwe wijk is in het gemeentehuis al bekend. Nou ja, bekend? De gemeente heeft aan de Garderenen suggesties gevraagd. Deze zijn door vijf personen beoordeeld. Hierbij hebben twee Garderenen gezeten. Het voorstel voor de straatnamen zijn bij het gemeentebestuur neergelegd. Indien zij ermee akkoord gaan, zullen deze namen spoedig op een feestelijke wijze bekend gemaakt worden.

Een dorpsvisie in de steigers

De aandacht van de gemeente is sterk op het bovenstaande project gericht geweest. De wethouder heeft beloofd, dat wij in september of oktober een avond kunnen beleggen over de bouwmogelijkheden tot 2030. Een

uitnodiging wordt na de zomer aan ieder, die daar belangstelling voor heeft, toegestuurd.

De doorgaande wegen

Gelukkig, het lastigste stuk hebben we gehad. Het heeft onze ondernemers wezenlijk omzet gekost. Het ging razend snel, maar duurde toch lang. Het resultaat mag er wezen. De snelheid van het verkeer is echt om laag gebracht. De trottoirs zien er strak uit. De entree van ons dorp mag er zijn. Heeft u de nieuwe lantaarns al gezien? De "oude look" past in het straatbeeld van een dorp.

Niet onvermeld mag blijven dat de Provincie geweldig veel tijd in de communicatie heeft gestoken. Vanaf deze plaats wil ik Ron Straten bedanken voor de vele uren die hij aan ons heeft besteed.

Was het eerste deel het lastigste, het tweede deel is het moeilijkste. Daar wordt op vijf september mee begonnen. Er moet een drainage buis ca drie meter diep gelegd worden. Was het alvast maar klaar.

De Oud Milligenseweg

Even uw geheugen opfrissen: in 2008 heeft de gemeenteraad geld beschikbaar gesteld om deze weg in 2009 op te knappen. Een wandelen fietspad zijn hier geen overbodige luxe. Het lukte echter niet om deze wegrenovatie te beginnen, omdat niet alle benodigde gronden gekocht waren. Dat lukte in 2009 niet, in 2010 niet en in 2011 niet. Waarom niet, vraag je je dan af. Er is toch een onteigeningsmogelijkheid? Algemeen belang en veiligheid voor bewoners en toeristen is hier zeker van toepassing. Dus hebben we een gesprek met de wethouder aangevraagd. En wat blijkt dan: hij is het bepaald niet vergeten, maar voordat de gemeente een onteigeningsprocedure kan opstarten, moet er eerst iets anders gebeuren. Er moet een geldig bestemmingsplan zijn. Daarna kan men de onteigening in werking stellen. Als alles goed gaat stelt de gemeenteraad in september 2011 het bestemmingsplan vast. Dan start de volgende (onteigenings) procedure. Deze kan maximaal een jaar du-

ren. De gemeente volgt dan een tweesporen beleid: overleggen over de aankoop en de onteigeningprocedure starten. Dus als alles goed zit kunnen we misschien in de tweede helft 2012 starten???? Tja, we zitten in een land vol regels en dit is één van de gevolgen. De wethouder is overtuigd van de noodzaak van de renovatie en geeft zijn aandacht voor dit project.

De oude huizen in Garderen

We hebben in ons dorp nog veel oude huizen en karakteristieke plaatsen. Voor een toerist een interessant gebeuren, voor ons iets om trots op te zijn. Zo iets moet je uitdragen. Uw voorzitter is daar intensief mee bezig geweest. Niet alleen over Garderen, maar ook over het dorp Barneveld, Voorthuizen en Stroe. Voor Garderen hebben we eenendertig punten waar we een verhaaltje over geschreven hebben. Als je bedenkt, dat we over het dorp Barneveld, Voorthuizen en Stroe elk maar tien vermeldenswaardige plaatsen hebben kunnen vinden, dan kan het niet anders dan dat wij trots mogen zijn op ons dorp. Gelukkig hebben we voor Garderen de onmisbare hulp van Nui Zevenbergen gehad. Mede door hem is het een prachtig en lezenswaardig verslag geworden.

De toeristen kunnen deze informatie via "Layar" ophalen. Dat is een applicatie, die op een iPhone gratis kan worden gedownload. De volgende stap is: dat men thuis via de com-

puter deze informatie kan ophalen. Als een gast ziet hoe leuk het hier is, zal dit zeker zijn keuze beïnvloeden. En nu we toch met ICT bezig zijn: als het ons lukt, willen we nog voor de zomer alle evenementen, die er in Barneveld zijn via internet thuis vanuit je luie stoel bekijken. Dit is weer een reden om alle evenementen tijdig aan de VVV Garderen te melden. Doen! (info@vvvgarderen.nl).

De VVV in de molen

Op 17 juni 2011 was het dertig jaar geleden, dat de VVV in de molen gevestigd werd. Helaas lukte het niet om op dat moment een vernieuwde VVV te laten zien. Inmiddels is de renovatie gestart. Maar omdat het onderkomen een monument is, moet de VVV voor een deel van de uitvoering toestemming van de Monumentencommissie hebben. Wordt vervolgd, zullen we maar zeggen.

De Gletsjerkuil

Weet u het nog? Een vreemde kuil achter de molen. Deze is in de ijstijd gevormd. Er stonden ooit zeven eiken. Een onverlaat (wie??) heeft deze bomen omgezaagd. We wilden aangifte doen bij de politie maar daar schijnt de politie niet voor te zijn. Toch wilden we deze historische plaats behouden. De vorige aanval (in de zeventiger jaren) op deze kuil hebben we tot aan de Raad van State verdedigd en gewonnen. Men wilde toen deze kuil opvullen met huisafval. Gelukkig is dat niet toegestaan. Maar nu? De plantsoendienst zou deze affaire behandelen. Inmiddels wordt het een zeer stoffig dossier. We zijn er al jaren mee bezig. Er gebeurt weinig tot niets. Raar toch? Waarom niet? Zijn ze niet geïnteresseerd in deze eeuwenoude kuil? Gaan ze zo makkelijk om met onze historie? Het meest frustrerende is wel dat men ja zegt en nee doet. Inmiddels zet de verwoesting van deze kuil zich gewoon voort. De gemeente is hierin buitengewoon laks. Schandalig.

Bomen in de oude nieuwbouw

De gemeente heeft alle bomen in de nieuwbouw bekeken. Ze heeft een programma op-

gesteld om deze spoedig te vervangen. Op maandag 20 juni heeft de gemeente een inloopavond voor onze bewoners georganiseerd. Er was een grote belangstelling. Het centrale thema was: onderhoud en verfraaiing.

Glasvezelkabel

Zoals u weet heeft de gemeente tijdens de wegwerkzaamheden een loze buis t.b.v. een glasvezelkabel gelegd. Door deze actie voorkomt men dat de nieuwe bestrating weer opengemaakt moet worden. Behalve dat het veel geld en tijd bespaart zou men ook een blijvende "wond" in het straatwerk maken. Nu is het nog een kwestie om de buizen met de glasvezelkabel gevuld te krijgen. Daar zijn we nu mee bezig. We denken, dat er binnenkort een belangstellingsinventarisatie gemaakt zal worden. In Putten moest er minimaal 30% van de huishoudens mee doen. Hoe zal dat bij ons zijn?

80 jaar Plaatselijk Belang

Op 11 januari bestond Plaatselijk Belang Garderen tachtig jaar. In al die jaren hebben vele mensen meegewerkt aan het welzijn van ons dorp. Mede door hun inzet kunnen we nu trots zijn op onze mooie woonplaats. Elke tweede woensdag van de maand houden we spreekuur in de "Dr. Kruiemelstaete". Zes keer per jaar zit daar Johan Ossendrijver van de gemeente bij en ook onze wijkagent Klaas Broer. Deze samenwerking is uiterst plezierig en vruchtbaar. Buiten de reguliere vergadering hebben we nog gezamenlijke bijeenkomsten met de wijkplatforms en de gemeente. En dan nog formele en informele contactmomenten. Is het veel werk, vragen sommige mensen wel eens. Dat valt wel mee. Zeker als je het goed onderling kunt verdelen. Het is zeker heel plezierig werk. De vergaderingen zijn kort en bondig. Er wordt vaak gelachen. Om deze tachtigjarige verjaardag niet zomaar voorbij te laten gaan, hebben we dit vergaderseizoen met een barbecue afgesloten. We hadden het verdiend vonden wij. Eens in de vijf jaar.

Wist u

- ▶ dat een aantal jongelui achter de "Dr. Kruiemelstaete" een volleybalveldje hebben gemaakt? Ze hebben de grond geëgaliseerd en met gras ingezaaid. Het ziet er verzorgd uit. Volgens mij hebben ze het erg gezellig.
- ▶ dat de kofferbakverkoop op 4 juni een succes was? Natuurlijk was het mooie weer niet te versmaden. Het was goed georganiseerd. Hulde voor de organisatoren.
- ▶ dat ook voor dit jaar weer een Midzomerfeest is gepland? En een zomermarkt in de Mzenhofstraat?
- ▶ dat de "Molen-tot-Molenloop" een succes was en ook volgend jaar georganiseerd zal worden? Hulde aan de initiatiefnemers.
- ▶ dat op 23 augustus TV Gelderland komt met een mooie opdracht voor de Garderenen? Als u dit leest, is het feest al geweest. Hopelijk winnen we de beloofde € 1.000,- t.b.v. de pomp op de Putbrink. Plaatselijk Belang, de ondernemers en de gemeente ondersteunen deze actie van harte.
- ▶ dat onze secretaris Evelien van de Langemeen wil stoppen? Wij betreuren dat zeer. Maar na 15 jaar moeten we niet zeuren. Dus ... Sollicitanten gevraagd voor de functie van secretaris Plaatselijk Belang. Het is gezellig werk en niet echt tijdrovend.
- ▶ dat... ik verder niets meer weet.

Namens het bestuur van Plaatselijk Belang,
Cees Hoogveen

PLATTELANDSVROUWEN TOEN EN NU

In 1956 werd de afdeling Garderen van de N.B.v.P opgericht en is sindsdien een vaste waarde en onmisbaar in het dorp. Toen de afdeling vijftig jaar bestond in 2006 werd een jubileumboekje uitgebracht. Daarin staat van alles uit de rijke historie van de vereniging. Dat geeft een mooi overzicht van de ontwikkeling van de Bond.

Het begon allemaal bij de dames van het eerste uur. Bij het 25-jarig bestaan waren er nog negen leden vanaf het begin. Dat waren de dames Koning, Schut, Leijenhorst, Woltinge, Pater, Huisman, Ruiter, Schimmel en Schuiteman.

Tot voor kort waren er nog twee van hen in ons midden: Adri Ruiter en Antje Woltinge. Ze werden lid van de Ned. Bond van Plattelandsvrouwen afd. Garderen in 1956. In 2006 waren ze beiden vijftig jaar lid. Adri is ons dit jaar ontvallen, ze werd negenennegentig jaar, ze was een bevlogen plattelandsvrouw. Over de bejngjaren van de Bond is heel wat te vertellen.

Adri woonde toen op Boeschoten en Antje op Oud-Milligen, dus beiden een paar kilometer buiten Garderen. Hun man zat in het boerenvak en dat was in die tijd geen vetpot. Dus was er werk aan de winkel, maar dat gold in die tijd voor alle mensen. De oorlog was voorbij, het land moest weer opgebouwd worden. Iedereen snakte naar vooruitgang en de Bond haakte daarop in. Ze zag het als haar missie om te komen tot ontwikkeling van het platteland. Voor vrouwen die niets zagen in bijeenkomsten waar slechts werd gepraat en gebreid, was dat een uitkomst. Adri en Antje werden daarom ook direct lid.

Op de maandelijkse bijeenkomsten werd voorlichting gegeven over medische en maatschappelijke onderwerpen. Verbetering van huisvesting, hygiëne, opvoeding, merkartikelen, de tuin, gezond koken en invriezen, li-

chaamshouding en verzorging, het kwam allemaal aan de orde. Er werden ook cursussen gegeven: stoelen matten, bloemschikken, beter bewegen, en 'Spreken in het openbaar'. Natuurlijk werd ook de ontspanning niet vergeten, beroemd waren de avonden van voordrachtskunstenares Aafje Top. Adri en Antje deden zoveel mogelijk aan alles mee.

'Het is zo belangrijk om dingen samen te doen en met elkaar mee te leven!' is de mening van Antje over de vereniging. Dat vond ze ruim een halve eeuw geleden en dat vindt ze nu nog.

'Het is altijd gezellig en ik heb er veel van geleerd', zo vatte Adri samen, waarom de plattelandsvrouwen zoveel voor haar betekenen.

De dames werden 4 okt. 2005 ondervraagd over hun belevenissen als lid van de Bond. Het radiogeschiedenis programma O[nvoltooid] V[erleden] T[ijd] besteedde aandacht aan het 75-jarig bestaan van de landelijke Bond. Zo kwamen ze ook in Garderen terecht voor het inwinnen van informatie. Er kwamen heel wat oude verhalen boven. Adri vertelde dat er nogal wat tegenstand was toen onze afdeling werd opgericht.

Ze moest in die tijd met de koe naar de stier in Garderen. Dat was een hele wandeling vanuit Boeschoten. Toen ze bij de boer met de stier aankwam was het eerste wat hij zei: 'Bin jie ok één van die wieven van die vereniging'? Toen ze dat bevestigde kreeg ze hopen commentaar. Dat kostte natuurlijk tijd, dus zei ze: 'Zorgen jullie nu maar dat die koe aan haar trekken komt en voor de rest zoek je het maar uit!'

Antje herinnerde zich ook nog goed dat er eerst raar naar de vereniging gekeken werd: 'De vrouw en de puus, heuren thuis!' werd er veel gezegd. Een vereniging speciaal voor vrouwen, dat was toch niet nodig. Gelukkig

dacht niet iedereen er zo over, veel mannen vonden het prima en de gezinnen voeren er wel bij.

Al snel was de vereniging niet meer weg te denken uit het dorp. Er werden olieballen gebakken voor het Groene Kruis, veel dames collecteerden voor goede doelen en bij allerlei evenementen lieten de plattelandsvrouwen zich zien. Ook bij het tot stand komen van het Dorpshuis 'De Koepel' speelden ze een grote rol.

Ze spaarden Persilemmertjes voor het 'Eigen Huis' van de Bond in Den Haag en ook voor waterputten in de Derde Wereld werd het nodige werk verricht.

Behalve eenmalige cursussen, ontstonden ook interessegroepen in de vereniging. Er is een fietsgroep, een wandelclub, een leeskring en een handwerk- en quiltgroep. De bezoekencommissie schenkt aandacht aan het lief en leed binnen de vereniging. De reiscommissie organiseert reisjes en excursies en de kascommissie controleert de kas. Dit alles onder de bezielenleiding van het bestuur.

Bij het provinciaal bestuur werden we ook goed vertegenwoordigd: We leverden een bestuurslid en een P.R.vrouw voor het Provinciaal Bestuur. Ja, Garderen doet echt mee in de Bond!

Landelijke vergaderingen, congressen en regionale activiteiten worden altijd trouw be-

zocht door het bestuur en diverse leden, kortom, de vereniging bruijst van de activiteiten! Hoewel de gemiddelde leeftijd van de leden wat hoger ligt dan in de eerste jaren, is de vereniging springlevend.

Dr. Kruijmelstaete

Ook bij het tot stand komen van de Dr. Kruijmelstaete speelden de Plattelandsvrouwen een belangrijke rol. Op initiatief van bestuurslid Koos Bronkhorst werd Plaatselijk Belang benaderd om eens te onderzoeken of er ook in Garderen huisvesting kon komen voor senioren die niet meer zelfstandig konden wonen. Plaatselijk Belang heeft dat opgepakt en toen is de bal gaan rollen. Nu vergaderen de Plattelandsvrouwen elke tweede maandag van de maand, van september tot mei in de Dr. Kruijmelstaete.

U, Garderense dames, bent van harte welkom om eens kennis te maken met onze vereniging. We hopen natuurlijk, dat u lid wordt. Het ledenaantal schommelt al jaren rond de vijftig maar we willen er graag wat leden bij hebben

Ja, de Plattelandsvrouwen in Garderen kunnen nog wel wat jaren mee, het zijn echt 'Vrouwen van Nu'. Vraag het maar aan ons erelid Antje Woltinge, zij is nog net zo enthousiast als 55 jaar geleden.

HvdB-R

DE MOLENKAMP bij de GOUDSBERG

In een vorig nummer hebben we geschreven over de beplanting langs de percelen grond tussen de molen en de Goudsberg. Lange tijd had ik het idee dat het gras en het onkruid harder groeiden dan de beplanting. Maar soms moet je geduld hebben en dat is meestal niet de best ontwikkelde eigenschap bij deze schrijver in "Darpsproat"...

Zondag, 1 augustus ben ik er weer eens langs gelopen en was aangenaam verrast! Al het hoge gras en het onkruid waren weggemaaid en de boompjes toonden dat ze meer dan voldoende groeikracht hadden. Richting molen begint zich alweer een mooie wal af te tekenen.

Ik moet zeggen dat het geheel er mooi bijligt. De zon en de blauwe lucht weerspiegelden in het water van de verzamelpoelen onder aan de Goudsberg en het zicht op de molen en de deels achter hoog opgaande bomen verborgen kerktoeren was gewoon een 'zalfje voor oog en ziel'.

De samenwerking met de beheerder van de velden met de in de lente zo prachtig bloeiende rhododendrons heeft zijn vruchten afgeworpen en ik denk dat we allemaal tevreden mogen zijn.

Laten weten dat je tevreden bent en iets mooi vindt is ook 'darpsproat' en op deze manier houden we de goede geest van samenwerking binnen ons dorp gaande!

PvdB

Midzomerfeest 2011

Eind juli ligt alweer even achter ons en een echte zomer was het ook al niet, maar toch werd aan het eind van die maand het 'Midzomerfeest' gevierd. Vier dagen lang kon iedereen zich vermaken op de kermis en elke avond was er een muziekprogramma in de feesttent. Het weer was wisselend en het feest was erg gezellig.

Het Midzomerfeest voorziet zeker in een behoefte. Zodra de kermis open is zie je van alle kanten groepjes jongelui naar het feestterrein trekken. Het was dit jaar op de kermis ook voor elk wat wils. Vooral de attractie met de doorzichtige plastic bollen trok de aandacht. De avondprogramma's werden goed bezocht, de slotavond was echt een topper. De zeskamp werd dit jaar gewonnen door "De Viersprong" uit Uddel.

Erik Kroon van de organisatie, was heel tevreden over het verloop van het Midzomerfeest. Volgens hem kunnen we volgend jaar dezelfde programmering verwachten. Noteert u vast: Op woensdag een talentenjacht, op donderdag een bekende Nederlandstalige artiest, op vrijdag een activiteit voor de jeugd en op zaterdag de zeskamp en de afsluitende feestavond.

Toch is er nog een donkere wolk. Er hangt de organisatie wellicht nog een boete boven het hoofd omdat er alcoholhoudende drank verkocht zou zijn aan te jonge bezoekers. Dat zou bijzonder spijtig zijn!

Het 'Midzomerfeest' wordt georganiseerd door een groep enthousiaste mensen die er veel tijd in steken. Het is vaak heel moeilijk om vast te stellen of een bezoeker zestien jaar is of niet.

Daarom, als er een midzomerfeest is, werk dan mee en zeg je ware leeftijd. Anders bederf je het voor iedereen!

HvdB-R

DE VLIEGENDE BROEDERS BAAUW

Begin dit jaar wilden mijn zuster en zwager en een bevriend echtpaar eens even naar Cuba. Van zulke plannen kijkt tegenwoordig niemand meer op. Ik keek wel op van de boodschap dat ze de buurman zouden vragen om hen weg te brengen. Er waren toch genoeg familieleden beschikbaar om even naar Schiphol te rijden? Daarna begreep ik snel dat het de bedoeling was dat buurman het gezelschap naar Havana zou vliegen. Zo gezegd, zo gedaan.

Ik vond dit op zich al wel een aanknopingspunt voor een verhaaltje in Darpsproat. De andere redactieleden stemden ermee in, op voorwaarde dat ik ook de tegenwoordig in Speuld wonende broer van de buurman in het gesprek zou betrekken, want die had immers hetzelfde beroep. Zo hoor je nog eens wat ... Beide heren wilden best meewerken aan dit plan. Alleen hebben ze in hun vak nogal onregelmatige werktijden, zodat het enige moeite

kostte om een afspraak te maken. Op een mooie avond in mei zaten we bij elkaar voor een gesprek.

Geen jeugddroom

Wimco (1970) en Jenne (1975) Baauw groeiden op in de Van de Craatslaan, als het ware in mijn achtertuin. We kunnen ons daarvan gedrieën helemaal niets herinneren. Al vrij snel verhuisde het gezin naar de Roeëkamperweg. Voor veel schooljongens was het vroeger een grote droom om later piloot te worden en er waren er maar weinig die deze droom waar konden maken. Voor Wimco en Jenne lagen de zaken heel anders. Ze gingen na de basisschool beiden gewoon naar de MAVO, zonder duidelijke plannen voor de toekomst.

Wimco: "Na de MAVO ben ik naar de Middelbare en later naar de Hogere Zeevaartschool gegaan. Mijn vader bracht me eigenlijk op het

Wimco Baauw.

idee om te gaan vliegen. Destijds kon je in Nederland op diverse vliegscholen terecht waaronder de KLS (tegenwoordig de KLM Flight Academy), de NLS (Nationale Luchtvaart-school) en de ILS (Internationale Luchtvaart-school) op het vliegveld van Lelystad. Dat laatste was lekker dicht bij huis. De opleiding duurde in totaal 2½ jaar, waarvan 5 maanden in de Verenigde Staten”.

Jenne: “Toen ik de MAVO achter de rug had, ging ik naar de MTS om werktuigbouw te studeren en daarna kwam de HTS. Daarna kwam ik, eigenlijk in het voetspoor van vader, terecht op een booreiland, waar ik redelijk stressbestendig ben geworden. Vader plaats- te voor de firma Heerema booreilanden en hij heeft ons altijd gestimuleerd om “ander” werk te zoeken en overal oplossingen voor te zoeken. Geleidelijk aan kreeg ik ook wel belang- stelling voor het werk van Wimco. Ik kon ook voordeel trekken uit zijn ervaring en daarom besloot ik om mijn opleiding te gaan volgen aan de KLS, waar een baangarantie werd ge- boden”.

Teuge

Ik neem aan dat jullie tijdens de opleiding niet direct met een flink passagiersvliegtuig de lucht in gingen.

Jenne: “Nee, ik ben begonnen met een Piper Archer, een Beachcraft Bonanza en een Beachcraft Baron, kleine vliegtuigjes met een of twee motoren.”

Wimco: “Ik op een Cessna 172. En toen ik mijn vliegbrevet op zak had, stond er nog geen Boeing voor me klaar. Om een beetje getraind te blijven, heb ik driekwart jaar boven Teuge rondvluchten gedaan. Leuker voor de passagiers dan voor de piloot, want die kreeg maar matig betaald. Gelukkig kon ik daarna terecht bij een vliegmaatschappij in Eindhoven, waar ik met een verkeersvliegtuigje met 19 zitplaatsen kon gaan vliegen. Ondertussen ging ik wel door met solliciteren bij grotere bedrijven en in 2000 ging ik aan de slag bij het net opge- richtte Dutch Bird, dat in 2005 al weer failliet ging, om met een Boeing 757 naar vakantie- bestemmingen te gaan vliegen. Later kwamen er ook intercontinentale vluchten bij”.

Jenne Baauw.

Jenne, heb jij ook zo'n afwisselende loopbaan gehad?

"Nee, de opleiding bij KLM bood, zoals gezegd, garantie op een baan. Maar ik moest wel 6 maanden wachten tot er een baan vrijkwam. Daarna werd ik 2e officier op verre vluchten en nu ben ik 1e officier op Europese vluchten met een Boeing 737. De 1e officier is trouwens de 2e in rang op een toestel, de gezagvoerder is de échte baas. Europese vluchten zijn intensiever dan intercontinentale. De tijd tussen start en landing is korter en vaak is de pauze tussen aankomst en vertrek ook korter".

Studie

Wimco, hoe ging het verder?

"Kort voor het faillissement van Dutch Bird kon ik overstappen naar Martinair. Ik doe daar nu intercontinentale vluchten met een Boeing 767. Vaak blijf je een paar dagen op je plaats van bestemming. Je hebt dan gelegenheid om iets van het land te zien, maar 's avonds kun je ook iets aan studie doen. Dat kan ook tijdens de vlucht, want dan laten we het werk over aan de automatische piloot. Je moet wel op de hoogte blijven van de technische veranderingen aan het vliegtuig. Verder moeten we 4 keer per jaar 4 uur lang een vliegsimulator in, waar je allerlei mogelijke problemen voorgeschoteld krijgt. Ook worden we elk jaar medisch gekeurd. Daarom proberen we wel om zo fit mogelijk te blijven

Hebben jullie in de praktijk wel eens met ernstige problemen te maken gehad?

Jenne: "Niet echt. Ik ben in de buurt van Istanboel eens in een niet voorspeld onweer terechtgekomen".

Wimco: "Ik kreeg in Montreal een keer te maken met motorstoring. Dat gebeurde net voor het punt op de startbaan waar je nog fatsoenlijk kunt remmen. Dat punt is afhankelijk van een van tevoren berekende snelheid en die is weer afhankelijk van het gewicht van het vliegtuig bij de start, de lengte van de baan, de gesteldheid van de baan (nat, droog, sneeuw) en het weer. Als er zich beneden deze snelheid een probleem voordoet dan

breken we de start af. Als dat boven deze snelheid gebeurt, dan gaan we door(vliegen), omdat er gewoonweg niet voldoende baan over is om te kunnen remmen".

Passagiers

Merken jullie wel eens iets van lastige passagiers?

Bijna eenstemmig: "Meestal wordt dat soort problemen gewoon opgelost door het cabinepersoneel, dus door de stewards en stewardessen. Volgens ons treden sinds 11 september 2001 de andere passagiers ook veel doortastender op tegen herriemakers, die in ieder geval niet meer in de cockpit kunnen komen".

Heb je vaak mensen uit Garderen of de omgeving aan boord?

Jenne: "Op veel vluchten stellen de vliegers zich via de intercom voor aan de passagiers. Het gebeurt regelmatig dat het cabinepersoneel ons vervolgens de groeten moet overbrengen. Soms zien we ook wel eens bekenden in het vliegtuig".

Toekomst

Wat zijn jullie plannen voor de nabije toekomst?

Jenne: "Ik verwacht niet direct grote veranderingen in mijn werk".

Wimco: "Voor mij ligt dat iets anders. In oktober stopt Martinair met het vervoer van passagiers. Alleen het vrachtverkeer blijft dan over, onder de hoede van Air France-KLM. Dat betekent dat ik omgeschoold word tot vrachtvlieger. Dat is weer eens iets anders. Het betekent waarschijnlijk dat ik meer weg ben dan thuis".

DJV

P.S. Eigenlijk is het vak van verkeersvlieger niet zo heel bijzonder. Ook ex-dorpsgenoot Aernout ten Hulscher verdient daarmee de kost. Hij woont en vliegt met veel plezier in Qatar voor de nationale luchtvaartmaatschappij.

Uit de oude doos

60 jaar geleden, stukjes van E.C. de Greef

26 september 1951

AUTO RAMDE WONING

Tijdens het passeren van een militaire colonne raakte een van de wagens bij het inslaan van de Bakkerstraat uit de bocht. Het gevolg was dat de auto tegen het huis van landbouwer H.P. opbotste, de muur ramde en in de veestal uitkwam. Het vee stond echter niet op stal, wat gelukkig was. De bestuurder kwam er met enkele schrammen vanaf.

De oorzaak moet gezocht worden in het feit dat de cabine volgeladen was met stromatrasen waardoor het uitzicht belemmerd werd.

Daar bijna dagelijks militaire colonnes ons dorp passeren is verbreding van enkele wegen en het opruimen en een paar verkeersobstakels zeer gewenst.

Wie kan er meer over vertellen?

“Een pot met zilver”, gelezen in de Barnevelder van 08-06-1921.

“Een arm vrouwtje dat op de hofstede “Het Sol” nabij Garderen, bezig was hout te sprokkelen had bij het afbreken van een dode stomp het geluk ongeveer 800 zilveren munten te vinden, alle daterende uit de 17e eeuw”

31 oktober 1951

VERKEERSPROBLEMEN

De verkeersproblemen in ons dorp zijn niet op eenvoudige wijze op te lossen, daarom hebben verschillende wegen eenrichtingsverkeer. De bussen van de VAD hebben indertijd vergunning gekregen om hiervan af te wijken. Deze vergunning is thans ingetrokken en nu moeten de bussen de kronkelende Mzenhofstraat passeren. We kunnen deze verandering niet bewonderen. Temeer daar het drukke militaire verkeer zich weinig aan verkeersbordens stoort. Nu het aantal kazernes op de Veluwe weer vermeerdert is de enige oplossing verbreding van de Bakkerstraat en het opruimen van enkele verkeersobstakels.

Bakkerstraat anno 1955.

5 VRAGEN AAN DE OUDE EN DE NIEUWE BRANDWEERCOMMANDANT

Ze zitten naast elkaar, Dick van de Beek, de nieuwe en Gert de Bruin, de oude commandant. Elke dinsdagavond zijn ze in en rond de brandweerkazerne te vinden. Er wordt dan geoefend en gestudeerd en alle brandweerkzaken worden besproken. Dat laatste gebeurt vooral in de "Huiskamer" van de Garderense brandweer, waar we nu ook met elkaar spreken.

Vraag 1: Hoe zijn jullie bij de Brandweer terecht gekomen, wilden jullie altijd al brandweerman worden?

Beide heren lachen en zeggen: "Brandweerman zijn dat leek ons wel, maar commandant worden, dat is een ander verhaal..."

In ieder geval heeft destijds oude Bartus de Ruiter Gert overgehaald om bij de brandweer te gaan en een goede bekende van Gert heeft Dick binnen gepraat. Spijt hebben ze er nooit van gehad. Brandweerman zijn is een hobby en een passie.

Vraag 2: Wat moet je allemaal doen om een goede brandweerman te worden?

Gert: "Na een keuring wordt je aangenomen en dan begint een lange reeks cursussen en oefeningen. Ook als de benodigde diploma's gehaald zijn houdt het leren niet op, nascholing is verplicht".

Dick: "Als er een ramp geweest is, bijv. zoals in Volendam, dan worden die ervaringen verwerkt in de nascholing, om daarmee je voordeel te doen".

Gert: "De taak van de brandweer is in mijn tijd wel uitgebreider en zwaarder geworden".

Vraag 3: De brandweer rukt ook uit om slachtoffers te bevrijden na een verkeersongeluk. Dat is een moeilijke taak, hoe gaan jullie daar mee om?

Dick: "Als wij opgeroepen worden is er al iets ergs gebeurd en onze hulp is dringend nodig. Daarom gaan we ook zo snel mogelijk naar het ongeluk, want we willen op tijd komen

Gert de Bruin (met bril) en Dick van de Beek.

om mensen te kunnen helpen. Tijd om erover na te denken is er eerst niet, je moet aan de gang!" Gert: "We zijn er nu ook goed voor getraind en uitgerust, we hebben heel veel gereedschappen om mensen uit een auto te bevrijden. Als dat gelukt is, geeft dat een geweldig goed gevoel. Er zijn natuurlijk ook teleurstellingen, daarom is nazorg heel belangrijk."

Dick: "Het was de vervulling van een lang gekoesterde wens toen in 2007 de "Huiskamer" van de brandweer klaar kwam. Nu kan er nagepraat worden over de zaken die bij een uitruk aan de orde kwamen." De beide commandanten en een ander lid van de brandweer hebben daarvoor een op leiding gevolgd.

Vraag 4: Wat was jullie mooiste brand?

De heren kijken elkaar aan. "Eigenlijk hebben we het al gezegd. Als we op tijd bij een brand komen en nog wat kunnen redden, als we mensen kunnen redden bij een brand of bij een ongeluk, dat zijn de dingen die je bij blijven. Dat motiveert je om brandweerman te zijn. Het thuisfront is ook heel belangrijk, als onze vrouwen er niet achter stonden was het een moeilijke zaak, want je bent vaak van huis. Gert: "Wij hebben geen vrouwen in ons korps,

het mag wel, maar het is voor vrouwen wel zwaar. Als ze belangstelling hadden zouden ze tenminste met z'n tweeën moeten zijn."

Vraag 5: Twee commandanten in het korps, een oud-commandant en een nieuwe, is dat wel werkbaar?

Dick: "Dat gaat gelukkig prima." Gert: "Ik vind het fijn om van de verplichtingen die een commandant heb, bevrijd te zijn. Vroeger ging je met "functioneel leeftijdsontslag" nu mag je, als je goedgekeurd wordt, gewoon doorgaan. Zo blijft ook je kennis voor het korps behouden en dat is een goede zaak".

Hierna gaat het gesprek nog wat verder. Gert en Dick vinden dat ze vanuit het dorp genoeg ondersteuning en waardering krijgen. Het korps heeft ook voldoende leden en er zijn de laatste tijd geen ernstige branden en ongelukken geweest. Het loopt allemaal goed, zelfs de cursus: "Hoe gebruik ik de defibrillator" is geslaagd.

De nieuwe commandant heeft z'n draai wel gevonden. Wat is er dan nog te wensen?

Misschien wat nieuwe donateurs voor de brandweer...?

HvdB-R

ZOMER IN GARDEREN

Ongeveer 628 mensen waren op 23 augustus aanwezig bij de opnamen van de Garderense aflevering van het televisieprogramma "Zomer in Gelderland". Omroep Gelderland deed die hele dag verslag van het bezoek aan ons dorp. 's Morgens om tien uur werden door een radiopresentator de opdrachten bekendgemaakt die door een team onder leiding van coach Willie Mulderij vóór het begin van de televisieopnamen moesten zijn uitgevoerd. De opdrachten hadden te maken met het leven in de tijd van Rembrandt, de zeventiende, de gouden eeuw.

Zo moest het beroemde schilderij "De Nachtwacht" in levende lijve worden uitgebeeld en moesten er gerechten uit die tijd worden gekookt. De specerijen daarin moesten boven-

dien door twee “proefpersonen”, de dames Van Blotenburg en Hop, worden benoemd. Ook moest het publiek zo veel mogelijk in passende en gepaste kledij verschijnen. Het team had vast en zeker geen moeite gehad met deze opdrachten, maar het weer had voor deze dag andere plannen, zodat er pas rond drie uur ‘s middags met de opbouw van het decor kon worden begonnen en de boel in de soep dreigde te lopen.

Wie meerdere uitzendingen van “Zomer in Gelderland” heeft gezien, weet dat bijna alleen de presentatrice Angelique Krüger, haar gasten en een deel van het publiek in beeld komen en staat er waarschijnlijk niet bij stil hoeveel mensen er nodig zijn om een programma van een klein half uurtje in de huiskamer te brengen. Een deel van het programma is bovendien al tevoren opgenomen. Toen ik tegen zessen bij de tot dorpsplein omgetoverde terrein tussen de toren en De Rank aankwam, was het prachtig weer geworden en zag ik eerst een handvol vrachtauto’s met apparatuur die voor de uitzending nodig is. Eén van de cameramensen stond in een bakje van een soort hoogwerker en op de begane grond waren diverse dames bezig om het publiek op te warmen en voor te lichten over wat zou gaan komen.

Niet zwaaien!

Een spreekstalmeesteres waarschuwde de jongelui en andere mensen om niet overdreven naar de camera’s te zwaaien. Wie dat niet kon laten, moest maar thuis naar de televisie gaan kijken.

Met een vertraging van enkele minuten kon de show van start gaan. De in een beeldig blauw shirtje gestoken presentatrice verklaarde terecht dat Garderen het mooiste dorp van de provincie is, op de achtergrond stonden de leden van “Tot Ons Genoegen” al klaar, enkele aanwonenden bekeken het tafereel vanuit hun achtertuin en zo kon het allemaal op voorhand al niet meer stuk.

Een vast onderdeel van het programma was dit seizoen een gesprek met een of twee bekende dorpelingen. In ons geval was daarvoor het doorgaans komische damesduo Trui en Dirkje uitgenodigd. Doordeweeks heten ze gewoon Hennie de Bruin en Corrie Bronkhorst. Of omgekeerd. Het leek erop dat ze het deze avond niet zo bar naar hun zin hadden. Opvallend was dat enkele zinnen uit het gesprek in de herhalingen later op de avond onopvallend waren weggeknipt. De techniek staat voor niets. Ook was er de bekende fotowand waarop men een foto met een speciale herinnering kon plakken. Sommigen mochten daarbij hun verhaal doen. Dat leidde dus tot een plaatje en een praatje.

Filmpje!

In drie filmpjes werd voor de buitenwacht een beeld geschilderd van het leven in Garderen. In een daarvan, met de vaste naam “Het tuinpad”, kwamen de kerk, het toerisme en grafheuvels aan bod. Het tweede ging niet zoals verwacht over beukenhagen, leilinden of het zandsculpturenfestival, maar over de zand-

mannetjes die in het voorjaar in het zweet huns aanschijs de Bakkerstraat en Dorpsstraat opnieuw bestraatten. Sommige van deze wegwerkers beklaagden zich over de karige hoeveelheid koffie die de aanwonenden hun schonken. De derde gefilmde bijdrage ging over het leven van varkens en geiten op de "Ouwendorperhoeve" en over de kaas die daar door de laatste en hun eigenaren (twee Utrechtse dierenartsen) wordt geproduceerd.

Opdracht voltooid

Aan het eind van de uitzending bleek dat aan de drie gestelde opdrachten was voldaan. De maaltijden uit de Gouden Eeuw waren gekookt en veel kijkers waren in schitterende kostuums verschenen. Ook het tot leven brengen van "De Nachtwacht" bleek geen pro-

bleem. De plaatselijke Rembrandt, die normaal gesproken Cosmas Bronsgeest heet, zette de eerste rijen van het gezelschap op dit schilderij op hun plek. Sommige van de dorpsgenoten in dit toneel waren zo goed vermomd dat ze van afstand nauwelijks herkenbaar waren. Als beloning voor het vele werk ontving de coach tenslotte cheques ter waarde van 1000 euro. Dit bedrag zal worden gebruikt om de pomp op de Putbrink weer te laten doen waarvoor deze ooit in 1900 was bedoeld: water geven.

Het feest werd besloten met het zingen van het lied "Allen die willen te kaap'ren varen" en een optreden van TOG.

Gemist?

De uitzending is nog steeds terug te zien op www.omroepgelderland.nl.

Op <https://picasaweb.google.com/102456672248928344587/ZomerInGelderlandGarderen> vindt u een prachtige serie foto's van het festijn.

DJV

Voortgang in gebruikstelling pomp op de Putbrink

Cees van den Brink (van Sierhekwijk Van den Brink) heeft de coördinatie betreffende de uitvoering van het project op zich genomen en houdt het team op de hoogte van de vorderingen. Binnenkort vindt er nog een gesprek plaats met de verantwoordelijke wethouder van de gemeente Barneveld. De pomp is momenteel niet aangewezen als monument, omdat deze tijdens de inventarisatieronde niet waardevol genoeg bleek te zijn. In 2010 is de laatste inventarisatie gedaan. Mogelijk komt er in de toekomst nog

een inventarisatie, maar dat is tot nu toe niet bekend. In de pomp bevindt zich nog een asbestpijp, die eerst verwijderd moet worden. Hiervoor is offerte opgevraagd en zodra die ontvangen is, kan worden aangevraagd met de werkzaamheden. Voor het verwijderen van de buis is trouwens geen vergunning nodig. Het bedrag van Omroep Gelderland is al binnen. Het overige bedrag wordt gesponsord door o.a. Sierhekwijk Van den Brink, GOV, Plaatselijk Belang en Gemeente.

'T Fotohoekje

Van Greet Haklander-Mulder kreeg ik nog enkele ontbrekende namen en een wijziging binnen aangaande de groepsfoto uit 1968 in de vorige editie van "Darpsproat".

- 2. Gerrit Schimmel
- 7. Reini van de Brug
- 22. Harry Groeneveld
- 37. Jannes Doppenberg (zoon van Henk)
- 64. Jannus Doppenberg moet zijn Willem Doppenberg (zoon van Frerik).

Als ik goed ben geïnformeerd moet deze foto genomen zijn in 1955 en betreft het hier de 5e klasse van de Prins Bernhardschool.

Laat uw licht er eens over schijnen en doe mij de ontbrekende namen toekomen. Alvast bedankt!

1. Gerard Boeve	18. Geertje Busser
2. Hans Heimgartner	19. Greet Koning
3. Nui Zevenbergen
(Topi Tuitert)	20. Koos Schuiteman
4. Jan Ouwendorp	21. Meester Brons
5. Pietje Bronkhorst	22. Evert van Middendorp
(Evert van Cees)
6. Bartus de Ruiter	23.
7. Gert van de Koot	24. ? van Lagen
8. Hans Zevenbergen	25. Metje Blotenburg
(van Peter)
9. Jaap Kevelam	26. Metje de Ruiter
10. Jaap van Middendorp	27. Rina van Es
11.	28.
12. Riekie van de Mast	29. Arie Hardon
13. Betsie Lubbersen	30.
14. Eefje Boeve (van Steven)	31. Joop Blotenburg
15. Frieda Tamboer	32. Bart van Middendorp
16.	
17.	

Reacties gaarne aan Cees van Middendorp,
Dr. H.C. Bosstraat 10, tel 0577-461401
of e-mailadres c.middendorp6@chello.nl

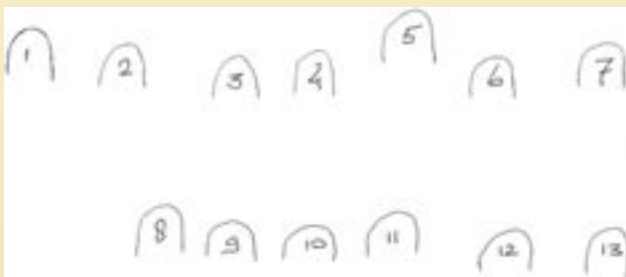

'T Fotohoekje

Velen belden of mailden over de twee ontbrekende namen op de elftalfoto van de Veluwe Boys. Fijn dat een ieder de moeite neemt om ons te informeren.

Hieronder nog eenmaal de foto, genomen in 1968, met de namen van de spelers

1. Henk van de Langemeen
2. Nico van Beek
3. Barry Bronkhorst
4. Jeroen de Graaf
5. Writsaert van den Born
6. Bram van Voorst
7. Tycho van den Born
8. Gert Ernsten
9. Bernard Schuiteman
10. Peter Zevenbergen
11. Bart van Zevenbergen
12. Marco Bettink
13. Sanne Annink

Colofon

**Darpsproat is een uitgave van
de Vereniging Plaatselijk Belang Garderen en Omgeving.**

Redactie:

Peter van den Born (pvandenborn@planet.nl)
Hennie van den Born-Reitsma (hennievandenborn@planet.nl)
Cees van Middendorp (c.middendorp6@chello.nl)
Dick Veldhuizen (d.veldhuizen5@chello.nl)

Correspondentie/secretariaat:

Evelien van de Langemeer-Bronkhorst
Wilgenlaan 4
3886 AV Garderen
e-mailadres: info@plaatselijkbelang.nl

Website: www.plaatselijkbelanggarderen.nl

*Willem Hooijer bezorgt al jarenlang
belangeloos 'Darpsproat'.*

AANMELDINGSFORMULIER voor lidmaatschap 'Plaatselijk Belang Garderen e.o.'

Ondergetekende geeft zich voor 4 euro per jaar op als lid van Plaatselijk Belang Garderen e.o.

Naam: _____

Adres: _____

Handtekening: _____

*Inleveren bij of opsturen naar
E. v.d. Langemeer-Bronkhorst, Wilgenlaan 4, 3886 AV Garderen*

